

★ ★ ★

ನಮ್ಮ ಮನೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆಸಿಸುತ್ತಿದೆ ಸುನಯನ? ಈಗ ಬ್ರಿರಚೀಕಲ್ಲ. ಅದೇನೋ ಮೊದಲಿನಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗಿಂತ ಮೌನವೇ ಹೆಚ್ಚು, ಹಾಗೆಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತಿ, ಅಂತಹ ಕರಣಕ್ಕೆನೂ ಕೂರತೆಯಲ್ಲ. ಅಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಹೇಳಬಿಡುವ ಶಕ್ತಿಪಡೆಯಿರುವಾರೆ. ನೋಡಿರಿಲ್ಲ ನಿವೇ – ಆಕೆ ಸಾಕಿದ ಹಸು, ಬೇಳಿಸಿದ ಗಿಡ ಹೂಗಳಿಂದರೆ ಅವಳಿಗೆಷ್ಟು ಪ್ರಾಣವೆಂದು. ಆಕೆಗೆ ನಾನು ಆ ಮರ, ಹಸು ಬೇರೆಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಆಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಹ ತನ್ನವರೆಂದೇ ತಿಳಿದಾಗ್ಲಿ. ನಿವೇ ನೋಡುತ್ತಿರಿ, ಆಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆಂದೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾಗ್ಲಿ. ಅವಳ ಪಕ್ಕ ಮಲಗುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಏನನಿಸುತ್ತದೆ? ಮೊನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಅವಳ ಬೆಚ್ಚನೆ ವೆದಯ ಶಾಖಿ ಪಡೆದು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮರಿ ನಾನು. ಅವಳ ವರೆಬಿಡಿತಕ್ಕ ಸಂಗೀತದ ಲಯವಿದೆ ಎನಿಸಿದ್ದಿದೆ ನನಗೆ. ನಿಮಗೆ ಹೇಗೊ – ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಕೆ ಎಲ್ಲಾ... ಹೌದು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನಹೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಕಳಿಯುತ್ತಿರೀ ನಿವಿಷ್ಟರು? ಆಗ ನಾನಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಬೇಸರಾವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದೂ ಅಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ ಬಿಡಿ. ನಿಮಗಿಷ್ಟವಾದರೆ ಅಮ್ಮಿನಿಂದ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಕೆ ಸೋಗಸಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾಗ್ಲಿ. ಅವಳು ಕಂಫೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಒಳಳ ಬೆಂದ ಹೇಳುತ್ತಾಗ್ಲಿ. ಆಕೆಯ ಕಣಜದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಕಂಫೆಗಳಡಿವೆ. ಅವನ್ನು ಹಕ್ಕಿ, ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೂ ಉಪಯೋಗವಾದಿತ್ತು. ಕಥೆ, ಬರಿಯಲು ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವಳ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೆಡಕೆ, ನೊಂದ ವೃತ್ತಾಂತ ಕೇಳಿದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೊಂದವಳು ನಾನೋಷ್ಟಾಂ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಎಮ್ಮೋ ಜನಪಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಧೈಯಬುಂದಿತು. ಬದುಕಿಗೆ ಹೋಸ ಚೇತನ ಬಂದು ನಂಬಿಕೆ ಕುದುರೀತು. ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಿರುವುದು ಪ್ರಸ್ತರಾಗಳಿಂದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಎಂದು ನನಗಿಷ್ಟೋ ಸಲ ಅನ್ನಿಸಿದೆ.

ಹೌದು, ನಾನ್ನಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ? ಏನಾಗಿದೆ ನನಗೆ, ನಂಬಿ – ನಾನ್ನಾವತ್ತೂ ಇಷ್ಟುಂದು ಮಾತಾಪಾದವನೇ ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಾಗಿನಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿವು ಕೇಳಿತ್ತಿದ್ದಿರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಲ್ಲವುದರ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ವಟಗುಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವರಯಸ್ವಾದ ಅರಳು–ಮುರಳು ಮುದುಕನ ಹಾಗೆ ನಾನ್ನು ಸಿದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಎನ್ನಲಾರೆ – ನಾನು ಹೇಗೆ ಬುಡುಬುಡುಕಿಯವನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಿವೇ ಸುನಯನಾ.

ಸುನಯನಾ, ನಿಮ್ಮ ಹೇಸರು ಎಷ್ಟು ಚೆಂಡಿದೆಯಿದರೆ ಅದನ್ನೇ ಗುನುಗುತ್ತಿರಬೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿ – ನಿವೇ – ಅಮ್ಮೆ ನಿದ್ರಿಸುವಾಗ ನಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಗೂತ್ತೇ? ಬಾಗಿಲ ಮರೆಗ ಕೂತು ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಿವು ಮಾರುವಿನಂತೆ ಕಾಳುತ್ತಿರಿ. ಆಗಿಗ ಏನೇಂದು ಗುನುಗುಹೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಏನನ್ನು? ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ನಾವು ಹೋಸಬರಾದರೂ ಅಪರಿಚಿತರೆಂದೇನೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ... ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ತೋಡಿದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಕೂತುಹೊಳ್ಳುವ ಬಂಡೆಯತುದಿಯೂ ಇಷ್ಟವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ಅಂತರಗಂಗೆ ಬೆಟ್ಟುದ ತುದಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಂಡೆಗಿಂತ ತುಸು ಮೇಲೆ ಹೋಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿರಿನ ಸೆಲೆಯಿದೆ; ನಾನು ಚೆಕ್ಕಿದಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೋ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿರುವೆ. ಈಗಲೂ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನನೇ ಮರೆತುಬಿಡುವ ನಾನು. ನಿವು ಮಾತನಾಡಿ ಸುನಯನ. ನಾನೋಷ್ಟಾಂ ವಿಬರುಹಾರಿ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನಿಂದ್ಲೂ. ನಿಮ್ಮದು